

[Buhl.]

over. Man kan i Sandhed sige, at Kapitalen har ikke noget at beklage sig over over for Venstre.

Flertallet har endvidere fastholdt Krævet om, at disse Lempelser skal begæres. Ud fra vort Forslag maatte vi finde en saadan Ordning baade uheldig og utiltalende; der var jo her Tale om en virkelig almindelig, betydningsfuld Støtte til Landbruget. Saaledes som Oppositionens Forslag er formet, hvorefter den Støtte, der ydes, skal forrentes, kan der maaske være en vis Mening i at opretholde denne Begæringsbestemmelse, ganske simpelt fordi det maa være betænkeligt at paanøde Folk en saa ringe Ordning som den, der her er Tale om, hvis de paa nogen Maade kan undgaa den. Det er i Virkeligheden en ganske meningsløs Ordning, der her tilvejebringes, en Ordning, der som sit Enderesultat har dette, at Landbruget vil gaa ud af de 3 Aar med en Forøgelse af Gældsbyrden paa 15—20 Mill. Kr. i Sammenligning med den Stilling, der vilde være opnaaet efter vort Forslag.

Naar vi trods den Vurdering, vi anlægger over for Ordningen, dog har kunnet slutte os til den, er det simpelt hen, fordi vi ikke har villet afskære de Muligheder, som man nu engang har kunnet opnaa for at faa dels en Ordning af Henstandsgælden, dels en Lettelse for de Debitorer, der ikke har faaet konverteret, og som sidder saa haardt i det, at de maa tage den Hjælp, der kan bydes. Endvidere tillægger vi det naturligvis Betydning, at det er lykkedes at opnaa Enighed i Fællesudvalget om de to Forslag, der er fremsat vedrørende Husmandskreditforeningerne og Hypotekforeningerne. De Bestemmelser, som er foreslaaet derom, finder vi nyttige, og vi kan slutte os til dem, hvad der naturligvis ikke betyder, at vi ikke for hele Husmandskreditforeningernes Vedkommende har de samme Indvendinger at gøre med Hensyn til Hovedordningen, som vi har for de øvrige Kreditforeningers Vedkommende.

Det er dog ikke de Forslag, jeg her har omtalt, der er Situationens Kærne. Det, der er Flertallets Hovedbedrift i dette høje Ting, er og bliver det Kvælertag, man har lagt omkring Rentesaenkningen. Om denne Sag ikke har ført til andet, har den i hvert Fald ført til, at man nu har faaet Klarhed over, hvordan Venstres virkelige Stilling er med Hensyn til hele dette store og vigtige Spørgsmaal. Nu er vi endelig kommet til, at Venstre har vist sit sande Ansigt, saa det for Befolkningen ikke er til at tage fejl af. Det eneste Halmstraa; man nu har

at klynge sig til, er Haabet om, at Bankerne og Sparekasserne selv skulde kunne opretholde den Rentesaenkning, som Flertallet her ikke har turdet og villet tage Ansvar for at underbygge og fæstne. Den ærede Ordfører sagde nu, at hvis dette mislykkedes, vilde det blive et afgørende og uopretteligt Nederlag for Banker og Sparekasser. Jeg tror ikke, det vil lykkes. Jeg mener, at hvad vi har set og hørt til disse Institutioners Stilling og Mangel paa Evne til indbyrdes Samarbejde under alle disse Konverteringsforhandlinger, ikke giver nogen Anledning til at nære Tro paa, at de skulde kunne finde hinanden. Men jeg forstaar saa godt den stærke Tale fra den ærede Ordfører, thi Sagen er, at det vil være et afgørende og uopretteligt Nederlag for Venstre, naar Rentesaenkningen nu bryder sammen som Følge af Venstres Faneflugt i denne Sag. Og jeg misunder dem ikke, hverken Partiet Venstre i Almindelighed eller den ærede Ordfører i Særdeleshed, naar de nu skal ud at høste Frugterne af deres Indsats i denne Sag.

Vi vil, som sagt, trods alt paa Grund af de Lempelser, der ydes, kunne stemme for det foreliggende Forslag, og jeg skal derfor tilraade mine Meningsfæller at slutte sig til det.

Lange: Jeg kan anbefale mine Meningsfæller at stemme for Fællesindstillingen. Det er naturligt, at jeg kan gøre det, da den, som det er blevet fremhævet af det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Buhl) i den Tale, han lige holdt, i alt væsentligt falder sammen med det Forslag, som blev vedtaget her i Landstinget for faa Dage siden, og som jeg da havde Lejlighed til at anbefale, fordi det i høj Grad var præget af vore Anskuelser. Men naar det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds gav en fantasifuld Skildring af, hvad der var foregaaet i Fællesudvalget — en Skildring, som jeg nu ikke synes faldt rigtig sammen med det, der i Virkeligheden er foregaaet —, og mente, at vi havde været strenge over for Partiet Venstre, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem har noget som helst Grundlag for denne Opfattelse. Det har der slet ikke været nogen som helst Anledning til. Partiet Venstres og vor Opfattelse, at det Forslag, vi havde faaet udarbejdet og var blevet enige om, var det rigtige Forslag, og at det ud fra baade Venstres og vor Opfattelse maatte anses for tilfredsstillende, var et tilstrækkeligt Grundlag for, at vi kunde gaa sammen om at gennemføre Forslaget. Det er i og for sig mere underligt, at det 9de